

Michaľk, Frido

Wo formje konjunktiva typa běšo dóstať

In: *Otázky slovanské syntaxe. III, Sborník symposia "Modální výstavba výpovědi v slovanských jazycích"*, Brno 27.-30. září 1971. Vyd. 1. Brno: Universita J.E. Purkyně, 1973, pp. 290

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/120875>

Access Date: 29. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

WO FORMJE KONJUNKTIWA TYPA BĚŠO DÓSTAĽ

W přechodnym pasmje mjez hornjoserbskimi a delnjoserbskimi narěčemi wustupuje forma konjunktiva typa *běšo dóstaĽ*, hačrunjež tu hižo njeeksistuje syntetiski preteritum. Tón je znaty jenož w dale južnych dialektach (na př.: *běše, činješe, lězeše* atd.). W džělu tutech dialektow, kotrež znaja hišće syntetiski preteritum, a w zwisku z tym tež indikativ pluskwamperfekta, móže tónle pluskwamperfekt tež w optatiwiskim a hypotetisko-kondicionalnym zmysle wustupować.

Myslu, zo mamy tu před sobu analogiske wuwice, kaž je to knjeni Widnäs pokazała na přikładze džensnišeho ruskeho imperatiwa typa *Он гуляет, а я сижу (дома) и пишу!* W přěnim stadiju wuwica tu temporalna forma indikatiwa (aorist resp. pluskwamperfekt) na zakładze swojeje modalneje njemarkěrowanosće zastupuje konjunktiv (resp. imperativ). W druhim stadiju, po zhubjenju syntetiskeho preterita w indikatiwje, přeměni so tuta reliktna forma pluskwamperfekta (resp. aorista) indikatiwa do formy konjunktiva zańdženosće (resp. imperatiwa).